

[Tyroll]

Specialarbejderforbundet, der på et tidspunkt rejste spørgsmålet om genforhandling af overenskomsterne for at bryde med den brede indkomspolitik, den sociale kontrakt, indgrebene over for de forskellige sociale områder, nedskæringer i kommunerne osv., som vi ser det i dag. Vi finder, at det er en god parole, og vi mener, at Specialarbejderforbundet burde betræde denne vej og tage disse midler i anvendelse for at tilbagevise den politik, som socialdemokratiet står for. Om den nyvalgte formand tager sig sammen til dette på baggrund af den store modvilje, der har vist sig i Specialarbejderforbundet imod det indgreb, som foretages her, skal jeg lade være usagt, men det vil den kommende tid vise.

Der er altså sket nogle ændringer i dette lønstoplovsforslag, som oprindeligt var fremsat. Der er tale om, at alene angrebet på dyrtidsreguleringen står tilbage, og hvorfor nu det? Hvorfor var det ikke den, der blev handlet med, når det drejer sig om overskudsdelingen? Det, det drejede sig om med overskudsdelingen, var åbenbart, at den skulle byttes over for det andet, der lå i indgrebet, nemlig spørgsmålet om et omfattende indgreb over for samtlige lønsystemer, stop for kvart- og halvårslige lønforhandlinger, stop for alt, hvad der overhovedet kunne bevæge sig på arbejdsmarkedet omkring lønstigningerne.

Der var også tale om de begyndende tendenser til en kriminalisering af den faglige kamp. Det er altså disse ting, der hænger snævert sammen med overskudsdelingen, det er disse ting, man kan forvente skal gennemføres i en studehandel med de borgerlige. Det viser i allerhøjeste grad, hvad perspektiverne er med en overskudsdeling. Det er en kriminalisering og yderligere disciplinering af arbejderklassen. Det er at tage hele indholdet ud af fagbevægelsen, omdefinere fagbevægelsen og undergrave fagforeningernes troværdighed. Det er dette, der hænger sammen med overskudsdelingen.

Man havde egentlig indtryk af, at de faglige ledere mente, at dyrtidsreguleringen var noget af det mest vigtige, det mest solidariske, der fandtes på arbejdsmarkedet, men ikke desto mindre sidder de fleste af dem med hænderne i skødet over for det indgreb i dyrtidsreguleringen, som der er tale om her, det mest asociale, der er set gennem lang tid.

Selv LO-formanden bandlyste op til kongressen, at der skulle foretages indgreb over for dyrtidsreguleringen. Ikke desto mindre vil man fastholde denne politik, og derfor kan de borgerlige trygt og roligt læne sig tilbage i stolen og vente på, at socialdemokratiet bliver nødt til, bliver tvunget til, fordi de accepterer det kapitalistiske systems betingelser, at gennemføre yderligere nedskæringer i lønningerne.

Kaj Poulsen (S):

Tirader af taler fra VS er vi vant til. Det ville være ønskeligt for alle partier, og det ville være ønskeligt for alle politikere, om man kunne tage det samme udgangspunkt i debatterne om samfundets problemer, som VS har taget. Vi kunne forleden dag høre hr. Waldorff sige: vi har intet ansvar for dette rådne samfund, og dette kapitalistiske system skal vi overhovedet ikke forsøge at gribe ind i. Her er der jo et hav af forskel på partier, som ønsker at gå ad reformernes vej og få klaret problemerne. Her har vi samarbejdet med fagbevægelsen, med alle lønmodtageres organisationer, om at klare de problemer, vi har i samfundet, for at komme så let gennem problemerne som overhovedet muligt, men det afvises blot med tirader af taler fra VS, fordi de tager udgangspunkt i, at dette rådne samfundets problemer ikke vedkommer dem. Jeg synes, vi skal være taknemlige for, at der kun er ét parti repræsenteret med en sådan holdning.

Så synes jeg også, det var interessant, at fru Lilli Gyldenkilde kom med SFs alternativ til det, der er lagt op her. Jeg synes, hr. Gert Petersen holdt en interessant tale i formiddags. Den fortalte noget om, at man havde analyseret situationen i SF, og man havde lagt forskellige analyser frem. Jeg kan forstå på fru Lilli Gyldenkilde nu, at det, man er kommet frem til som en alternativ politik, som det, der var lagt frem fra den samlede arbejderbevægelses side, var, at man skulle i gang med en energipolitik, at man skulle have fat i Nordsøolien. Er det virkelig det, SF har til at klare de problemer, vi står med i dag? Har SF overhovedet ikke analyseret situationen færdig og set på, hvad der står, efter at regeringens helhedsplan er blevet noget svagere, end den var oprindeligt? Har man overhovedet ikke analyseret situationen